

også besluttet på en regeringskonference i medfør af Unionstraktatens artikel N stk. 1. I begge tilfælde indebærer beslutningsproceduren enstemmighed blandt medlemslandene og efterfølgende ratifikation i de nationale parlamenter.
(*Alm. del – bilag 1171 fra 1996-97*)

Spørgsmål nr. S 2989 til udenrigsministeren af Keld Albrechtsen (EL)

Spørgsmål (11/8-97):

Har den danske regering sikret sig, at de fire danske undtagelser, som er indeholdt i Maastrichttraktaten og præciseret i Edinburghafgørelsen, også vil være gældende efter en eventuel ikrafttrædelse af den ny unionstraktat?

Svar (21/8-97):

Varigheden af de danske særregler i Edinburghafgørelsen er fastlagt i dennes afsnit E, der henviser til Unionstraktatens art. Q og art. N, stk. 2.

På de områder, hvor Unionstraktaten ikke ændres ved Amsterdamtraktaten, er de danske sær-

regler indeholdt i Edinburghafgørelsen. Dette er tilfældet med hensyn til Edinburghafgørelsens afsnit B om ØMU.

På de områder, hvor Unionstraktaten ændres ved Amsterdamtraktaten, er særreglerne fra Edinburghafgørelsen skrevet ind i Protokol nr. 5 om Danmarks stilling. Dette er tilfældet med hensyn til indholdet af afsnit C om forsvarspolitik, som nu er afspejlet i art. 6 i Protokol nr. 5 til Amsterdamtraktaten om Danmarks stilling, og indholdet af afsnit D om retlige og indre anliggender som nu er afspejlet i art. 1-5 i denne protokol, samt i erklæring (nr. 2) fra Danmark ad art. K.14, som regeringskonferencen har noteret sig. Protokol nr. 5 til Amsterdamtraktaten indeholder i præamblen en udtrykkelig henvisning til Edinburghafgørelsen. Hertil kommer, at indholdet af Edinburghafgørelsens afsnit A om borgerskab nu er afspejlet i Amsterdamtraktatens art. 2, pkt. 9).

Hermed er den danske særstilling fortsat sikret med den nye traktat.¹³

(*Folketingets forhandlinger 1996-97 side 8679*)

¹³ TEF art. 8 (art. 17 i den konsoliderede traktat).